

Aksel Larsen: Der er ingen Grund til at tro, at vi stjæler, vel, fordi Tyv tror, hver Mand stjæler.

Hvad angaar det ærede Medlems Bemærkninger om Fagforeningerne, og at vi har mødt hinanden dér, maa jeg sige, at det er ikke noget at henvise til, at vi har mødt hinanden dér, for vi mødte hinanden dér fire—fem Maanedere efter Juni-Forligets Vedtagelse. Jeg siger netop, at jo længere Socialdemokratiet kommer paa Afstand af Juni-Forliget, jo mere kølnes Socialdemokratiets Følelser. Vil man have Bevis, saa kig paa den socialdemokratiske Presse fra Dagens umiddelbart efter Kriseforligets Vedtagelse og se paa de seksspaltede Overskrifter og Jubelraabene om, hvor glimrende dette Forlig var, eller slaa op i Rigsdagstidende og se Socialministerens Takketale her i Tinget. Der er tilstrækkelige Beviser for, at min Opfattelse er rigtig.

Hans Nielsen: Der er i Dag offentliggjort en Statistik over Arbejdsløsheden her i Landet, og denne Statistik giver mig Anledning til at rette en Forespørgsel til den højtærede Socialminister.

Det fremgaar af denne Statistik, at der nu findes 35,6 pCt. arbejdsløse, hvilket er et forfærdende stort Tal. Disse arbejdsløse er fordelt saaledes, at i Hovedstaden findes der 29,3 pCt., men i Provinserne 40,2 pCt., og for Arbejdsmændenes Vedkommende er Forholdet det, at der er 29,2 pCt. her i Hovedstaden, men 46,9 pCt. i Provinserne. Det fremgaar deraf, at den herskende Arbejdsløshed i særlig Grad rammer Provinsens Arbejdere, og det er i særlig Grad en lang Række Købstæder, som det gaar haardest ud over, Byer som Esbjerg, Kolding, Fredericia, Vejle, Horsens, Randers, o. s. v. I Horsens er i Øjeblikket, saa vidt jeg husker, og har været i nogen Tid, ca. 10 pCt. af Befolkningen arbejdsløs. Hvis man vilde tænke sig en tilsvarende Arbejdsløshed for det hele Land, vilde der være 350 000 arbejdsløse her i Danmark.

Deraf kan ærede Medlemmer se, i hvilken forfærdende Grad en saadan Købstadkommune er ramt af Arbejdsløsheden. Dertil kommer, at disse store Købstæder i Øjeblikket rammes voldsomt paa anden Maade, idet Landbrugets daarlige Erhvervsforhold bevirker, at Byernes Købmandsstand har en meget mindre Omsætning end før. Som Følge deraf er Tilstanden meget kritisk i disse Kommuner, og de fleste af dem er økonomisk ude af Stand til at igangsætte store Arbejder. Naar Forskellen paa Arbejdsløsheden her i Hovedstaden og i

disse Byer er saa stor, skyldes det jo i høj Grad, at Københavns Kommune i meget stor Udstrækning har sat Arbejder i Gang og holder mange Arbejder i Gang; det er jo mange Millioner Kroner, Københavns Kommune i det sidste Aar har anvendt dertil. At Kommuner som Frederiksberg og Gentofte praktisk talt ikke har arbejdsløse, har den simple Grund, at Arbejderne er forjaget fra disse rige og velhavende Kommuner.

Den højtærede Minister har taget Hensyn til disse Forhold i sit Forslag, idet der i København, Frederiksberg og Købstæderne o. s. v. kan ydes 6 Kr. pr. Indbygger til Lovens Formaal, i de øvrige Kommuner 4 Kr., men i særlig haardt ramte Kommuner kan der ydes henholdsvis 8 og 6 Kr. pr. Indbygger. Jeg paaskønner, at Ministeren derved har taget Hensyn til disse særlig haardt ramte Kommuner, men vil dog gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at overveje at komme særlig de allerhaardest ramte Købstæder yderligere til Hjælp.

De 2 Kr. pr. Indbygger, som her er foreslaaet, vil for Horsens Bys Vedkommende andrage ca. 54 000 Kr. om Aaret; men det forekommer jo mig, at hvis man, selv med disse 54 000 Kr. taget i Betragtning, vil sammenligne Horsens Kommune med dens høje Skatteprocent og dens ringe Indtjeningsevne og kolossale Arbejdsløshed med den rige frederiksbergske Kommune, er Horsens Kommune paa Forhaand saa uheldigt stillet, at der dog kunde være Grund til, naar man giver en saadan Lov, at overveje Muligheden for en yderligere Hjælp.

Maa jeg endelig — det er jo Lørdag Eftermiddag, og det er jo ganske hyggeligt at være herinde — maa jeg endelig gøre en enkelt kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Vi to gamle Støberiarbejdsmænd kan jo nok tale ganske hyggeligt sammen om Sagerne, selv om vi ikke flammer i lige revolutionær Begejstring begge to. Det irriterer aabenbart det ærede Medlem, at jeg har sagt, at det ærede Medlem ikke staar til venstre for mig; men det maa jeg nu fremdeles hævde. Baade som jeg er nu, og som jeg var, den Gang jeg var ung, er det mig, der er til venstre for det ærede Medlem. Det politiske Liv er jo egentlig som selve Jorden: det er ligesom en Globus; og hvis det ærede Medlem mener sine Ord paa den Maade, at han er gaaet til venstre for mig og nu endelig er naaet saa langt, at han er kommet helt over paa den anden Side af Cirklen, i Nakken